GILLETTE ప్రవర్తనా నియమావళి

సిరీస్ వెలుపల

(నియమావళుల మధ్య ఒక నియమావళి)

“ఒక వ్యక్తి ఎవరు కావాలనుకుంటున్నారో మాటలు మీకు చెబుతాయి. ఎవరుగా మారిపోయేంత కాలం వారు ఎలా ఉంటూ వచ్చారో ప్రవర్తన మీకు చెబుతుంది.”

I. ప్రవర్తనా నియమావళి

మనుషుల జీవితాలను నడిపించే నియమావళులన్నింటిలో, ప్రవర్తనా నియమావళి బహుశా అతి తక్కువగా గమనించబడేది, అతి ఎక్కువగా ఉండేది. అది చట్టాల్లో రాసి ఉండదు. నిబంధనల్లో కనిపించదు. బడుల్లో బహిరంగంగా నేర్పించరు. అయినా అది ప్రతి వ్యక్తిని అతని ఉనికి మొదటి నుంచి చివరి దాకా అనుసరిస్తుంది – ఎంపికలను, ప్రతిస్పందనలను, ఇష్టాలను, దూరాలను, మౌనాలను, చివరికి పొరపాట్లను కూడా తీర్చిదిద్దుతూ.

ప్రపంచ ప్రజల గురించి మాట్లాడేటప్పుడు, మనం సంస్కృతులను, సంప్రదాయాలను, అలవాట్లను, నమ్మకాలను వర్ణిస్తాం. వ్యక్తి గురించి మాట్లాడేటప్పుడు, సాధారణంగా వివరణను రెండు గొప్ప స్తంభాలకు అప్పగిస్తాం: జన్యుశాస్త్రం, విద్య. ఒకవైపు వారసత్వంగా వచ్చినది, మరోవైపు నేర్చుకున్నది. ఇది క్రమబద్ధమైన వివరణ, భరోసా ఇచ్చేది, పాక్షికంగా సరైనది కూడా. కానీ నిజ జీవితం ఇంకా సంక్లిష్టమైనదాన్ని చూపిస్తుంది. ఒకే కుటుంబంలో పెరిగిన వ్యక్తులు పూర్తిగా భిన్నమైన ప్రవర్తనలను అలవరచుకుంటారు. దూరపు సంస్కృతులకు చెందిన వ్యక్తులు సంఘటనలకు ఆశ్చర్యకరంగా ఒకేలా ప్రతిస్పందిస్తారు. ఒకే తల్లిదండ్రుల దగ్గర నేర్చుకున్న అన్నదమ్ములు వ్యతిరేక దారులు పడతారు, అదే సమయంలో వేర్వేరు ఖండాల్లో పుట్టిన అపరిచితులు ఒకే అంతర్గత తర్కాన్ని పంచుకుంటున్నట్టు కనిపిస్తారు.

అంటే, అతి సులభమైన వర్గీకరణలకు ఏదో అందకుండా పోతోంది. దాన్నే నేను ప్రవర్తనా నియమావళి అంటాను. అది మొదటి చూపులో కనిపించదు. డిజైనర్ సూట్ లాగా సొగసైనది కాదు, ప్రదర్శించే సంపదలాగా ఆడంబరమైనది కాదు, ఒక యాస

లాగానో ఒక భాష లాగానో గుర్తుపట్టగలిగేది కాదు. అది ఒక వ్యక్తి ముఖం మీద ఏ కనిపించే గుర్తునూ వదలదు.

ప్రవర్తనా నియమావళి వేరే చోట జీవిస్తుంది. ఎవరైనా ఒక కష్టాన్ని ఎదుర్కొనే తీరులో. అతను నమ్మకాన్ని ఇచ్చే వేగంలో. అధికారం చేతికి వచ్చాక దాన్ని నిర్వహించే విధానంలో. ఒక వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవాలా లేక ఉల్లంఘించాలా అనే ఎంపికలో. ఎదురుచూడగలిగే సామర్థ్యంలో — లేదా ఎదురుచూడలేని అశక్తతలో.

ఇద్దరు వ్యక్తులు అవే మాటలు చెప్పవచ్చు, అదే హావభావం చేయవచ్చు. అయినా వారిని నడిపించే నియమావళి పూర్తిగా వేరు కావచ్చు. కనిపించే ప్రవర్తన ఆ దృగ్విషయపు ఉపరితలం మాత్రమే. మనం రోజూ గమనించేది నియమావళిని కాదు, దాని ప్రభావాన్ని. గాలి లాగే — దాన్ని ఎప్పుడూ నేరుగా చూడలేం, కానీ చెట్ల కదలికలో అది బయటపడుతుంది — నియమావళి కూడా చర్యల ద్వారా, పునరావృతాల ద్వారా, ఒక వ్యక్తి కాలక్రమంలో చేసే ఎంపికల ద్వారా తనను ఊహించనిస్తుంది.

దాని అత్యంత ఆసక్తికరమైన లక్షణం స్థిరత్వం. అభిప్రాయాలు మారతాయి. సిద్ధాంతాలు మారతాయి. వృత్తులు మారతాయి. లోతైన నమ్మకాలు కూడా జీవితకాలంలో మారిపోవచ్చు. ప్రవర్తనా నియమావళి మాత్రం గుర్తుపట్టగలిగే ఒక నిర్మాణాన్ని నిలుపుకోవడానికే మొగ్గు చూపుతుంది. అది సర్దుకుపోవచ్చు, మెరుగుపడవచ్చు, పరిణతి చెందవచ్చు లేదా దిగజారవచ్చు, కానీ అరుదుగా మాయమవుతుంది. అందుకే కొందరు అన్నీ పోగొట్టుకున్నా నమ్మదగినవారిగానే ఉంటారు, మరికొందరు ఏదైనా సంపాదించిన క్షణంలోనే ఊహించలేనివారిగా మారిపోతారు. అందుకే వ్యక్తిత్వం ముఖ్యంగా ఒత్తిడిలోనే బయటపడుతుంది — సామాజిక ముసుగులు వదులైనప్పుడు, అంతర్గత నిర్మాణం అదుపు తీసుకున్నప్పుడు.

అందువల్ల ప్రవర్తనా నియమావళిని గమనించడం అంటే మనిషిని అతని మాటల మినహాయింపులో కాకుండా, అతని చర్యల కొనసాగింపులో గమనించడం. మాటలను ముందే సిద్ధం చేసుకోవచ్చు. ప్రవర్తనలను, దీర్ఘకాలంలో, అంత సులభంగా కాదు. అందుకే వ్యక్తులను, సంస్థలను, సమాజాలను, దేశాలను కూడా అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ నియమావళి అత్యంత విలువైన పటాల్లో ఒకటి. ఒక వ్యక్తి తాను ఏమిటని ప్రకటించుకుంటాడో దాన్ని అది వర్ణించదు; జీవితం అతన్ని పరీక్షించినప్పుడు అతను ఏమవుతాడో దాన్ని వర్ణిస్తుంది. ఆలోచనకూ చర్యకూ మధ్య తరచుగా ఉద్దేశాన్ని సత్యం నుంచి వేరుచేసే దూరమంతా ఉంటుంది.

కొన్ని అడుగులు వెనక్కి వేయండి, మీరు మొదటి ఇంటికి — మూలానికి — తిరిగి చేరుకుంటారు. ఏ సిద్ధాంతాలూ లేని, మనస్తత్వశాస్త్రం, సామాజికశాస్త్రం, జన్యుశాస్త్రం గురించి ఏమీ తెలియని మనుషుల దగ్గరికి. వారి దగ్గర ఉన్నది బతకాలనే అవసరం మాత్రమే. ఆ ఆదిమ ప్రపంచంలో ప్రతిస్పందన ఇంకా సాంస్కృతిక ఎంపిక కాదు, వ్యక్తిగత ప్రయోజనం కాదు. అది జీవితానికే ఇచ్చిన జవాబు. ప్రవర్తనా నియమావళి బహుశా అక్కడే మొదలవుతుంది: పరిశీలనలో, సర్దుబాటులో, ప్రమాదాన్ని, నమ్మకాన్ని, దూరాన్ని, ఒక సమూహానికి చెందడాన్ని చదవగలిగే సామర్థ్యంలో. మనుషులు తమను తాము వివరించుకోవడం నేర్చుకోవడానికి చాలా ముందే, ప్రతిస్పందించడం నేర్చుకున్నారు. మతాలు, దేశాలు, వృత్తులు, సిద్ధాంతాలు రావడానికి చాలా ముందే, ప్రపంచాన్ని వేర్వేరు విధాలుగా ఎదుర్కొన్న వ్యక్తులు ఉండేవారు. కొందరు పని చేసే ముందు గమనించారు; కొందరు గమనించే ముందు పని చేశారు. కొందరు పొత్తులు కట్టారు; కొందరు ఒంటరితనాన్ని ఇష్టపడ్డారు. కొందరు నిప్పును పంచుకున్నారు; కొందరు దాన్ని కాపాడుకున్నారు.

బహుశా ప్రవర్తనా నియమావళి అంటే సరిగ్గా ఇదే: తన పేరును ఎప్పుడూ రాయకుండానే కాలాన్ని దాటి వచ్చే ఒక లోతైన జ్ఞాపకం. బట్టలు మారతాయి, భాషలు మారతాయి, సాంకేతికతలు మారతాయి — కానీ మనుషుల ఎంపికల్లో ఏదో ఒకటి పురాతనమైన, కనిపించని సంతకంలా మళ్ళీ మళ్ళీ తిరిగి వస్తూనే ఉంటుంది.

అందుకే నేను ఎప్పుడూ ప్రకటనల కంటే పునరావృతాలనే ఎక్కువగా చూశాను. ఉద్దేశాల కంటే పరిణామాలనే ఎక్కువగా చూశాను. మనుషులు తాము ఎవరు కావాలనుకుంటున్నారో మీకు చెబుతారు; ఎవరుగా మారిపోయేంత కాలం వారు ఎలా ఉంటూ వచ్చారో వారి ప్రవర్తన మీకు చెబుతుంది.

ఇది మానవశాస్త్ర వ్యాసం కాదు, వైద్య గ్రంథం కాదు, సామాజిక విశ్లేషణ కాదు. మనుషులను, దేశాలను, వృత్తులను, జీవితపు రుతువులను దాటుకుంటూ వచ్చి, వారు ఏమి ప్రకటిస్తారో దానికంటే ఏమి చేస్తారో ఎక్కువగా గమనించిన ఒక మనిషి దృష్టికోణం ఇది.

కాబట్టి, మీ నియమావళికి భిన్నమైన నియమావళిని మోసే వ్యక్తి మీ ముందుకు వచ్చినప్పుడు, అతను చెప్పేదాని వల్ల మిమ్మల్ని ఆకట్టుకోడు. ఎలా చెబుతాడన్న దాని వల్ల ఆకట్టుకుంటాడు. హావభావానికీ మాటకూ మధ్య దాదాపు గుర్తించలేని ఆ దూరం వల్ల. ఎక్కువ కాలం అనుకరించలేని ఆ సహజత్వం వల్ల. జవాబుకు ముందు వచ్చే ఆ మౌనం వల్ల. గుర్తుపట్టగలిగేంత వరకు కాలక్రమంలో పునరావృతమయ్యే ఆ

ఎంపిక వల్ల. బహుశా, మీకు ఒక కథ చెప్పిన తర్వాత, తన మాట విన్నందుకు అతను ఒక్క డాలర్ మాత్రమే అడుగుతాడు — ఎందుకంటే ఒక కథ విలువ దానికి దక్కే ధర కాదని, అది వెనుక వదిలి వెళ్ళగలిగే ప్రవర్తనే అని అతనికి తెలుసు.

II. ఉపసంహారం

నియమావళి తన పేరును ఎప్పుడూ రాయదు. అయినా మీరు చేసే ప్రతి ఎంపిక మీదా అది సంతకం చేస్తుంది.

III. రచయిత పేజీ

ఈ రచనను ఎవరూ పురమాయించలేదు.

దీన్ని అమ్మలేదు.

ఇది వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం చేసినది కాదు.

ఆత్మజ్ఞానపు విలువకు, మానవ స్వభావానికి, ఏ రోగనిర్ధారణా పూర్తిగా పేరు పెట్టలేని మనసు యొక్క నిశ్శబ్ద నిర్మాణానికి సాక్ష్యం ఇవ్వడానికే ఇది రాయబడింది.

అడిగే ఏకైక రుసుము ఒక ప్రతీకాత్మక డాలర్ — రచనకు చెల్లింపుగా కాదు, పరిశీలన, నిజాయితీ, సంరక్షణల సంస్కృతి పట్ల ఉమ్మడి నిబద్ధతకు సాక్ష్యంగా.

Ferdinando